

Verslag van de dialoog gesprekken in het kader van de

Dag van de Dialoog

Thema: *Crisis wat kun je ermee?!*

donderdag 1 november 2012

in het gebouw van het Apostolisch Genootschap
Archimedesweg 97, 1098 JN Amsterdam

Ondanks de regen had een heel divers groepje Amsterdammers de weg gevonden naar de plek waar onze dialoogtafel klaar stond.

Nadat we gezamenlijk koffie hadden gedronken hebben we toch besloten om in twee groepen uiteen te gaan. We waren met z'n vijftien. Dit was een goed besluit en we hadden in Lies Deggeller een goede tweede gespreksleider. De gehele groep heeft na het dialooggesprek samen gegeten. Een leuke afsluiting dankzij Albert Heijn. Tijdens de maaltijd was iedereen druk met het invullen van de kaarten waarop je kon vertellen, hoe je deze ontmoeting met mensen die je niet kende, hebt ervaren. Iedereen ging voldaan naar huis. Na het opruimen dus weer snel de tafel klaar maken voor het volgende gesprek. 's Avonds om acht uur zaten we weer met 6 mannen en 2 vrouwen aan dezelfde tafel met koffie en de mandarijntjes en volgde weer een boeiend gesprek. Een heel ander gesprek. Dit kan ook niet anders, het waren andere mensen met andere ervaringen en andere zorgen. Dit maakt voor mij de Dag van de Dialoog zo'n bijzonder ervaring.

Ik zal proberen om een korte samenvatting te geven van de dialoog gesprekken.

Lies Deggeller heeft haar ervaringen zo verwoord:

'In de beneden ruimte van het Apostolische Gemeenschap in Amsterdam heb ik een dialoog gevoerd met zeven deelnemers met zeer diverse achtergrond.

Voor het voorstelrondje liet ik iedereen uit diverse ansichtkaarten kiezen. Dit om het gesprek een eenvoudige start geven. De deelnemers waren jong, oud, autochtoon, allochtoon, met één manlijke deelnemer.

Bij het tweede agenda punt, welke ervaringen men had met crisis, werden zeer verschillende situaties beschreven. Zowel de consequenties van de huidige economische als ook persoonlijke crises.

Sommige deelnemers beschreven gelijktijdig de oplossingen die ze gevonden hadden. Zo ondervond een vrouw, die haar scriptie niet afkreeg in de tijd die ze zichzelf gesteld had, veel steun van vrienden om haar heen. Eén vrouw definieerde de omwentelingen die je in je leven meemaakte als crisis.

Een andere vrouw benoemde moeilijkheden die je in je leven meemaakte niet als een crisis, dit hoorde bij het leven en je had altijd keuzes om je daartegen te verzetten. Voor haar was het geloof in God een steunpunt.

Een groot deel van de dialoog ging daarna over welke keuzes er dan wel waren!

Welke keuzen hadden Afrikanen als ze aan Amerikanen verkocht werden? Welke keuzen hadden de Joden in de tweede Wereld Oorlog?

Hoewel dit laatste aspect verder genuanceerd werd, zagen de meesten van ons er ook wel goede herinneringen uit voortkomen. Je als slachtoffer blijven gedragen werd niet aangeraden, hoewel groepsleider dat van zichzelf wel opbiechtte. Ook zij wist wel een positieve reactie op het leven als slachtoffer te noemen.

Dit was het in het kort, groeten Lies Deggeller'.

Tweede ochtendgesprek.

In de bovenzaal startten we het gesprek met 2 mannen en 4 vrouwen. 3 Dertigers en 4 zestigplussers. Het gesprek werd geleid door Ank Veenstra.

In het voorstelrondje bleek al, dat zes van de zeven deelnemers hun baan, waar ze met plezier en passie werkten, zijn kwijtgeraakt. Zij wilden aan een nieuwe uitdaging beginnen, maar kregen de teleurstelling te verwerken dat het niet lukte. De economische crisis komt dan heel dichtbij. Toch blijven de meesten hoopvol en willen graag iets van hun leven maken. Iedereen bracht uit eigen ervaringen in, wat crisis voor hen is: zekerheden vallen weg, paniek!!, angst, stress, onrust, onzekerheid, en de zoektocht naar een strohalm om je vast te grijpen. Het wordt nooit meer zo als het was. Je moet kiezen, kiezen voor je eigen geluk. Wat zijn je dromen, wat wil je zelf? Twee willen een eigen bedrijf starten en één gaat verhalen vertellen. Dan moet je kiezen voor risico en dat gaat wel eens mis. Dan ben je weer in een crisis. Soms wordt je er hopeloos van. Bij anderen lukt het wel gelukkig. Toch geeft zo een situatie weer kansen en uitdagingen en je leert er van. Iedereen vertelde openhartig over het eigen leven, van moeilijkheden, zorg en verdriet. Het is toch moeilijk om er met iemand over te praten, om er over te beginnen dat je er zelf niet meer uitkomt, dat je in je hoofd in kringetjes rond dwaalt. En als je er dan over begint, wordt je soms teleurgesteld en sluit je je af. Hoe leg je dan contacten?

Het is wel fijn als je een maatje hebt in een moeilijk situatie. Er is ook het spirituele. Als je om hulp vraagt komt er vaak een ingeving, een oplossing. Het vraagt wel altijd inzet en energie om uit een crisis te komen. Er is nog zo veel meer in het leven. Aan het eind van het gesprek zei één van de deelnemers. "Ik zou graag willen dat ik in mijn buurt vaker dan één keer per jaar gesprekken heb zoals dit gesprek". Er kwam bijval. We hebben gegevens uitgewisseld en we gaan met een paar mensen brainstormen over wat de mogelijkheden zijn. We moeten hier iets mee doen. Tot zo ver de ochtend.

Gesprek in de avond.

Het gesprek in de avond werd gevoerd door 6 mannen en 3 vrouwen en geleid door Reinier Demeijer. Dit gesprek had een meer spiritueel en religieus karakter. Reinier deelde als eerste zijn zorg: "De samenleving is in crisis. Ik maak me zorg hoe de samenleving ontwikkelt. Alles om je heen, wat je leest en ziet in de media, gaat om geld en macht. Koop mij! is de boodschap. Zo veel materialisme en we komen steeds verder te staan van spiritualiteit".

In ons midden was een sikh en hij vertelde over zijn geloof, over de 5 K's, die een sikh altijd bij zich heeft. De sikh heeft een sterke identiteit. Met zijn kleding vervult hij een voorbeeldfunctie. Gezien vanuit de spiritualiteit van de Sikh bestaat crisis niet. Alles is voorbestemd, is karma en als het eens erg tegenzit in het leven is acceptatie het woord. Accepteer, ga verder en geniet van wat je hebt. Toch maakt hij zich zorgen over zijn twee jonge kinderen. Nu kan hij nog bepalen waar ze naar kijken op de televisie. "Hoe kan ik hen de weg wijzen?" De glamour- en glitterwereld komt dichtbij en je huiskamer binnen. Een jonge moslimvrouw heeft moeite met de acceptatie, dat ze jong gehandicapt is geraakt. Ze kan zich daar niet mee verzoenen. Zij kan het moeilijk begrijpen dat Allah haar niet beter heeft gemaakt. De andere moslim in onze groep zei: "Allah is geen wonderdoener, maar wijst wel de weg om er mee om te leren gaan en te zien wat je wèl kan." Zij is wel "een vechter" en knokt om wat van haar leven te maken. Een van de andere gesprekspartners zei: "Ik wil iets betekenen. Ik heb mijn ambities en die droom komt niet altijd uit." Hij is enorm actief op forums op internet. Een van de gesprekspartners was in Afrika geweest. Hij was verrast, dat de mensen daar vol trots en geluk hem hun schamele huisjes lieten zien.

Waarom hebben wij dit verloren? Hoe kunnen wij weer trots zijn op en gelukkig met wat we hebben? We deelden de zorg over de toekomst van de volgende generaties. Zorg over de ontkerkelijking. Niet zo zeer over de ontkerkelijking op zich, maar over wat daarvoor in de plaats komt. Heeft de volgende generatie nog wel voorbeelden? Zien zij nog wat de waarden in het leven zijn?

De apostolische gesprekspartners willen hier vanuit hun geloof een voorbeeld in zijn. "In liefde werken aan een menswaardige wereld" is hun motto. Dat vraagt verdieping in jezelf om het motto in praktijk te kunnen brengen.

Tot slot:

Is onze samenleving in Crisis? Wat kunnen wij er aan doen? Veel vragen en weinig antwoorden.

Een ding stond zeker: Je kan alleen maar bij jezelf beginnen!

Het was een mooie dag en veel om over na te denken en wat je niet loslaat!

